

KVINDEN
DER VAR

ELSKERINDEN

ELSKERINDEN

Kærligheden

Jeg var hendes elskerinde. Jeg følte en sult, som kun hendes kærlighed kunne opfylde. Kærligheden tvang tankerne væk fra nuet. Fik mig til at drømme mig ind i hendes arme, mens jeg sad på jobbet. Overvejede hele tiden hvordan jeg kunne vise den kærlighed med andet end blomster og Hollywood bras. Intet blev vigtigere end at bekræfte min kærlighed overfor hende. Det er derfor, det er farligt at elske. Man står hele tiden på grænsen til at miste sig selv i den anden. Man er nødt til at tøjle sine følelser, ellers fortaber man sig i kærlighedens galskab, og skræmmer den anden væk. Men samtidig vil man ikke virke distanceret.

Hvad gav jeg hende? Hvad tog jeg?

Hvordan kommer min kærlighed til udtryk?

Blev vores kærlighed syg? Hvorfor?

Mit forhold til hende

Hun fik mig til at føle mig mere levende. Inspirerede mig til at udforske sider af mig selv, som jeg ellers ikke havde modet til at give mig i kast med. Men også de simple ting. Måden jeg ikke kunne lade være med at smile, når jeg så på hende – selv når det kun var et billede på min telefon. Den naive glæde når hun snart var hos mig igen, efter vi havde været adskilt i for mange dage. Men samtidig det frustrerende forsøg på at holde fast i min egen identitet som kvinde. Ikke bare blive reduceret til hendes elskerinde. Den til tider hadske vrede, når hun ikke var der for mig, eller krævede mere af mig end jeg kunne give. En vrede også rettet mod mig selv, for ikke at slå til.

Var vores forhold jævnbyrdigt? Hvad krævede hun af mig?

Hvordan udfordrede hun mig? Hvad lærte jeg af hende?

Sagde jeg nogensinde 'Jeg elsker dig'?

Mine tanker om at være elskerinde

Elskerinden har den hårdeste rolle. Det er kun kærligheden, der binder en sammen med den, man elsker. Man har ikke blodets tvingende bånd eller venskabets delte minder at støtte sig til – kærligheden er nødt til at være nok, for med mindre der er børn, er der ikke andet. Det er den reneste form for forhold – og det mest skræmmende. Man frygter hele tiden ikke at slå til. At blive efterladt alene tilbage med sine uforløste følelser. Fravalgt, ensom og fortabt. Ikke længere elsket nok af den anden. Ikke sært grænsen mellem kærlighed og had er så tynd, når man elsker.

Hvad var min største frygt? Hændte det?

Hvem var jeg udover hendes elskerinde? Hvordan var jeg som elskerinde?

Kunne jeg bære elskerindens ansvar?

Mit personlige mål

At finde ud af hvorfor vores kærlighed ikke var nok.

